

ΕΤΟΣ 65ον

10 Δεκεμβρίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 50 (3367)

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Στή σημερινή αποστολική περικοπή προς τούς Έφεσίους, ο απόστολος Παῦλος μιλάει γιά τόν πνευματικό πόλεμο πού αντιμετώπιζει ὁ χριστιανός, καί πού δέν εἶναι πόλεμος αισθητός, ἀλλά νοερός καί πολύ φοβερότερος τῶν αισθητῶν πολέμων, ὅσο τρομεροί κι ἄν εἶναι αὐτοί. Καί τοῦτο γιατί ἀπό τή νίκη μας ἡ τήν ἡττα μας στόν νοερό πόλεμο ἐξαρτᾶται ἡ αἰώνια πορεία τῆς ψυχῆς μας.

Ἡ εἴσοδος μας στήν Ἐκκλησία

Μέ τό μυστήριο τοῦ Βαπτίσματος ὁ καθένας ἀπό ἐμᾶς ἐνδυθήκαμε τόν Χριστό. Τό σῶμα μας καί ἡ ψυχή μας λούστηκαν μέσα στό ἐκτυφλωτικό καί ἀναστάσιμο μεταμορφωτικό Φῶς τοῦ Χριστοῦ. Φυτευτήκαμε στό περιβόλι τῆς Ἐκκλησίας. Μέ τό ἅγιο Χρίσμα λάβαμε τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἴμαστε λοιπόν «φυτεύματα» πού μποροῦν νά ἀναπτυχθοῦν, νά μεγαλώσουν καί ν' ἀγιάσουν μέσα στό μυστικό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι ἡ Ἐκκλησία Του. Ἡ ἐνσωμάτωσή μας, λοιπόν, γίνεται μέ τό Βάπτισμα καί τό Χρίσμα· μέ τή συμμετοχή μας ὅμως στό σῶμα καί τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ, τή θεία Εὐχαριστία, συσσωματωνόμαστε, γινόμαστε ἓνα σῶμα μεταξύ μας, μέσα στόν Χριστό. Τό «φύτευμα» λοιπόν χρειάζεται τό εὐκρατο κλίμα τῆς Ἐκκλησίας καί τό «πότισμα» τῆς θείας Κοινωνίας γιά νά προκόψει πνευματικά. Ἀλλήλως «μαραίνεται», καί ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος εἶναι τυπικά βαπτισμένος, οὐσιαστικά σέ τίποτε δέν διαφέρει ἀπό ἓναν ἀβάπτιστο, ἀκόμη καί ἄθεο καί ἐνάντιο στήν Ἐκκλησία ἄνθρωπο.

Τά «πνευματικά τῆς πονηρίας»

Τά ἀμέτρητα σίφη τῶν δαιμόνων, γιά τούς ὁποίους μιλάει ὁ Ἀπόστολος, περιπολοῦν στόν ἀέρα καί χρησιμοποιοῦν μέ τρόπο πολύ πανοῦργο, ὡς συνεργάτες τους, ἄνθρωπους πού δηλώνουν ἐκ νεποιθήσεως ἄθεοι, φιλοπόλη-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έφεσ. ζ' 10-17)

Ἡ πανοπλία γιά τόν ἀγώνα

Τό λοιπόν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ καί ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τήν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ πρὸς τό δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδεῖας τοῦ διαβόλου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καί σάρκα, ἀλλά πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικά τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τήν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστήναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καί ἅπαντα κατεργασάμενοι στήναι. Στήτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὄσφυν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καί ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καί ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαβόντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνήσεσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καί τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καί τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἔστι ὄχημα Θεοῦ.

μοι, ἐχθρικοί πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν, πού εἶναι φιλοχρήματοι, φιλήδονοι, ἐλευθέρων ἠθῶν καί ἐξουσιομανεῖς, ἴσως κάποτε καί φανερά μέ τό μέρος τοῦ διαβόλου. Μποροῦν κάποτε οἱ δαίμονες νά παρασύρουν καί ὀλοκλήρα ἔθνη στόν ὀλεθρο, ἀκόμη καί ὀλοκλήρο τόν κόσμο, ὁ ὁποῖος «ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται» (Α΄ Ἰωάν. 5,19).

Ἡ μεγαλύτερη ἐπιτυχία ὁμως τοῦ διαβόλου εἶναι νά πείσει τοὺς ἄδαις ὅτι δέν ὑπάρχει γιά νά τοὺς χρησιμοποιεῖ εὐκόη ὡς ὄργανά του. Καμουφλᾶται ἔτσι εὐκόη. Ὅπως ἐπίσης κρύβεται πίσω ἀπό τὰ πάθη τοῦ ἀνθρώπου γιά νά ρίχνει τὴν πλήρη εὐθύνη γιά τίς πτώσεις του στόν ἴδιο καί νά τόν κάνει νά ἀπελπίζεται. Χρησιμοποιεῖ ὁμως σάν μέσο ὑποστηρικτικό τῆς «βασιλείας» του καί τῆς κυριαρχίας του τὰ πάθη ὅσων ἀπό ἐμᾶς μένουμε ἀμετανόητοι, ἀμετακίνητοι στίς κακές μας ἔξεις καί συνήθειες καί στά ἁμαρτωλὰ ἔργα μας.

Οἱ δαίμονες συνεργάζονται μεταξύ τους καί σπρώχνουν καί ἀνθρώπους μέ τὰ ἴδια πάθη νά συνεργάζονται ὑπό τό πρόσχημα «φιλίας», διότι μόνο μία φιλία ὑπάρχει, ἡ ἐν Χριστῷ φιλία. Ἐτσι αὐτός πού παρασύρεται ἀπό τό ἀηκόη, θά βρεῖ παρηγορία στόν ἀηκοητικό. Ὁ φιλάργυρος στόν φιλοχρήματο. Ὁ φιλήδονος στόν σαρκικό. Ὁ ἐξαρτημένος στόν ἐξαρτημένο. Ἐτσι ἐπαληθεύεται περὶτρανα καί αὐτό πού ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι μας πρόγονοι, «ὁμοῖος ὁμοίῳ ἀεί πελάζει», δηλαδή οἱ ὁμοῖοι κατὰ τὸν τρόπο ζωῆς συναναστρέφονται μεταξύ τους. Αὐτό βέβαια μπορεῖ νά εἰπωθεῖ καί θετικά.

Ἄν μία φιλία δέν στήρίζεται στόν Χριστό, καί καλὴ διάθεση νά ὑπάρχει στήν ἀρχή, ἐξελλίσσεται σέ συνεργασία μόνο γιά τό κακό, στό τέλος δέ παίρνει καί τὴ μορφή «ἠυκοφιλίας», τινάζεται καί στόν ἀέρα, ἀφήνοντας μιὰ ἀπίστευτη αἴσθηση πίκρας καί μνησικακίας στόν ταλαίπωρο ἄνθρωπο. Ἀλλῶστε αὐτοὺς

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Τέλος, ἀδελφοί μου, γίνεσθε δυνατοί διὰ τοῦ Κυρίου καί διὰ τοῦ κράτους τῆς δυνάμεως του. Ἐνδυθῆτε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ διὰ νὰ μπορέσετε νὰ ἀντισταθῆτε εἰς τὰ τεχνάσματα τοῦ διαβόλου, διότι δὲν διεξάγομεν πάλιν μὲ σάρκα καὶ αἷμα, ἀλλὰ μὲ τὰ ἀρχάς, τὰς ἐξουσίας, τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκοτεινοῦ τούτου κόσμου, μὲ τὰ πονηρὰ πνεύματα εἰς τοὺς οὐρανοὺς. Διὰ τοῦτο ἐνδυθῆτε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ μπορέσετε νὰ ἀντισταθῆτε κατὰ τὴν πονηρὰν ἡμέραν καί, ἀφοῦ ἐκτελέσετε ὅλα, νὰ σταθῆτε. Σταθῆτε ὄρθιοι λοιπόν, ἀφοῦ ζωσθῆτε τὴν μέση σας μὲ τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐνδυθῆτε τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης· εἰς τὰ πόδια σας ὑποδήματα διὰ νὰ εἴσθε ἔτοιμοι διὰ τὸ χαρμόσουνον ἀγγελμα τῆς εἰρήνης. Πάνω ἀπὸ ὅλ' αὐτὰ νὰ πάρετε τὴν ἀσπίδα τῆς πίστεως, μὲ τὴν ὁποίαν θὰ μπορέσετε νὰ σβῆσετε ὅλα τὰ φλογερά βέλη τοῦ πονηροῦ, καὶ δεχθῆτε τὴν σωτηρίαν διὰ περικεφαλαίαν, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, δηλαδὴ τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

πού συνασπίζει στὴν ἀρχὴ ὁ διάβολος, μετὰ τοὺς ἐκθέτει, ἀκριβῶς γιατί δὲν στέκει ποτέ στὴν ἀλήθεια. Γι' αὐτὸ χρειάζεται νὰ τονίζουμε καὶ στὰ παιδιά μας τὴν ἀνάγκη νὰ χτίζουν φιλίες διαρκείας, φιλίες ἰσόβιες, μὲ θεμέλιο ὅμως τὸν Χριστό. Ἐσὶν ἡμεῖς γιὰ παράδειγμα τὸν Μέγα Βασίλειο καὶ τὸν ἅγιο Γρηγόριο τὸν θεολόγο. Ἡ φιλία τους ἔμεινε παροιμιώδης, διότι ἦταν στερεωμένη πάνω στὴν ἀσάλευτη πέτρα τῆς πίστεως στὸν Χριστό. Μιά, λοιπόν, ἐν Χριστῷ φιλία εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ σοβαρότερα πνευματικὰ ὄπλα τοῦ χριστιανοῦ σήμερα.

Ἄλλα πνευματικὰ ὄπλα

Γνωρίζουμε καταρχὴν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ ἰδίου τοῦ Χριστοῦ ὅτι τὰ πάθη καὶ οἱ δαίμονες χτυποῦνται μὲ δύο δυνατὰ ὄπλα, τὴν προσευχὴ καὶ τὴ νηστεία. Μὲ συμβολικὸ τρόπο, ὁ Παῦλος ἀναφέρει καὶ ἄλλα ὄπλα τοῦ χριστιανοῦ ἐναντίον τῶν παθῶν καὶ τῶν δαιμόνων. Ὅποιος ξέρει νὰ τὰ μεταχειρίζεται καλῶς, νικάει. Αὐτὰ εἶναι: «Ζώνη» στρατιωτικὴ τῆς ἐποχῆς του ἡ ἀλήθεια. Ὁ χριστιανὸς δηλαδὴ περιζώνεται τὴν ἀλήθεια καί, ἂν τὸ ζεῖ αὐτό, γίνεται δύσκολος στόχος γιὰ τὸν πονηρό. «Ἐποδήματα» εἶναι ἡ προθυμία καὶ ὁ ζῆλος γιὰ πνευματικὴ ζωὴ πού ἀσφαλίζει τὸν πιστὸ ἀπὸ τὴν ἐπιβουλήν τῶν πονηρῶν πνευμάτων. Εἶναι ἡ ἀλλαγὴ τρόπου ζωῆς τοῦ ἀσώτου πού, φορώντας τὰ καινούργια ὑποδήματα, προσέρχεται στὴ θεία Εὐχαριστία.

«Κράνος» εἶναι ἡ σωφροσύνη καὶ ἡ καθαρὸτητα τῶν λογισμῶν, ἡ φωτισμένη σκέψη καὶ ἡ ἀδιάρητη προσευχὴ πού καθιστᾷ τὸν νοῦ ἀνδρείο καὶ ἀπρόσβλητο ἀπὸ τὰ βέλη τῆς πονηρίας. Εἶναι ἡ διάκριση τῶν πνευμάτων καὶ ἡ σοφία τοῦ ἐνάρετου. «Μαχαίρι» κοφτερὸ σά σπαθί, εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ πού λει-

10 Δεκεμβρίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΛΟΥΚΑ

Μηνᾶ τοῦ καλλικελάδου τοῦ Ἀθηναίου (γ΄ αἰ.), Ἑρμογένους, Εὐγράφου μαρτύρων.
Ἦχος: β΄ – Ἑωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Ἐφεσ. σ΄ 10-17 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιγ΄ 10-17.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 17 Δεκεμβρίου, ΙΑ΄ Λουκᾶ.

Ἀπόστολος: Κολ. γ΄ 4-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιδ΄ 16-24, Ματθ. κβ΄ 14.

αίνει, ζυμώνει, τρυπάει τήν ψυχή, ἀποκαλύπτοντας τά ἄδηλα καί τά κρύφια τῆς καί γεννώντας δάκρυα μετανοίας, ἀλλᾶ καί πού ἐνδύει τόν πιστό μέ ἄμφια πνευματικά, τήν ἀγαλλίαση καί τή χαρά. Ἀκαταγώνιστο ὄπλο, κέντρο νευραλγικό ὄλων αὐτῶν τῶν πνευματικῶν ἐφοδίων εἶναι ἡ ἀδιάλειπτη προσευχή· «αἰχμηλιτίζουμε» τή μάνα καί μᾶς δίνει τά τέκνα τῆς, τίς ἀρετές, τή χαρά τοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Ἐ.Τ.

ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»

Αὐτές τίς ἡμέρες διεξάγεται ὁ ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ τῶν Ἑνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων. Μέ τή δική σας συνεισφορά, ὅσο μικρή ἢ μεγάλη κι ἂν εἶναι, ἡ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τή φιλανθρωπική καί κοινωνική ἀποστολή τῆς στίς ἰδιαίτερα δύσκολες σημερινές συνθῆκες.

Ἐνισχύσατε τήν προσπάθειά τῆς. Ὅταν τά συνεργεῖα τοῦ Ἑράνου κτυπήσουν καί τή δική σας πόρτα, δεχθεῖτε τα μέ προθυμία. Ὁ Χριστός κτυπᾷ. Πρὸς Αὐτόν εἶναι ἡ προσφορά μας, γιά ἐκείνους πού ὁ ἴδιος ὀνομάζει «ἐλαχίστους» ἀδελφούς Του.

ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ ΚΑΙ ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ 2018

Τά **ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** περιέχουν τίς εἰδικές τυπικές διατάξεις τοῦ μηνολογίου 2018.

Ἄ **Ο ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ** περιέχει τό ἑορτολόγιο καί ἐπικαιρα μηνύματα.

Ἄ **Η ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ** (ἡμερολόγιο τσέπης) περιέχει συνοπτικό καί ἀναλυτικό ἑορτολόγιο.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντίς: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἄ **Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr**
